

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΑΓΙΟΙ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΣΥΝΗΣ

Ο ΑΓΙΟΣ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΤΗΣ ΑΣΣΙΖΗΣ

· Η άτακτη νεανική ζωή του άγιου Φραγκίσκου. Τα πολεμικά του κατορθώματα. Το τρομερό δράμα που είδε. Η άγιατη του προς τους φτωχούς και τους άσθενείς. Πώς βασάνισε τον έαυτό του. Η δόξα του διδάσκαλου. Οι περιπέτειες του και οι άφανταστές περιπέτειές του. Όπου ο άγιος δαμάζει ένα λύκο. Ο άγιος δέχεται στο σώμα του τον τύπο των ήλων του Ίησού Χριστού. Ο γλυκός και ποιητικός θάνατός του.

Το σωτήριο έτος 1182 ζούσε στην Άσσιζή, μία μικρή πόλη της Ιταλίας, ένας πλούσιος ύψικωματίας, ο Πέτρος ντε Βερναρδόνα. Ο έμπορος αυτός πήγαινε συχνά στη Γαλλία, όπου τον καλούσαν ή δουλειές του. Σ' ένα άπ' αυτά τα ταξίδια του έρωτεύθηκε και παντρεύθηκε την όμορφη προβηγκιανή Πίκα, από την όποια απόκτησε ένα γυιό που τον έβγαλε Φραγκίσκο. Ο Βερναρδόνα άγαπούσε τόσο πολύ τη Γαλλία, όστε έδωσε στο γυιό του γαλλική άνατροφή. Άπό μικρό τόν νανούριος με τά παλιά έρωτικά τραγούδια τών τροβαδούρων και με την άφήγηση πολεμικών κατορθώματων που δόξασαν τά γαλλικά όπλα.

Σέ ηλικία 14 ετών, ο Φραγκίσκος βοηθούσε τόν πατέρα του στο μαγαζί τους. Ήταν ένα όμορφο και πρόθυμο παιδί, έρωτευμένο με την ποίηση και τη μουσική. Όλοι στην Άσσιζή ήσαν κατοικημένοι με τά εύγενικά φροσάτιά του. Μά ο Άσπτοκοιμένος αυτός νεανίας έκρυβε ψυχή λεονταριού. Στά 1202 έξερράγη στην Άσσιζή εμφύλιος πόλεμος μεταξύ τού λαούκαι τών άρχόντων. Ο πόλεμος αυτός στάθηκε μακρός και πολυάνομος. Ο Φραγκίσκος έλαβε σ' αυτόν έννεργητικό μέρος, με τό μέρος τού λαού. Μά ή μεριά τους νικήθηκε και οι ήττημένοι που συνέληφθησαν αιχμαλωτοι ώδηγήθησαν στην Περούζα. Ο Φραγκίσκος που ήτανε μαζί τους, έμεινε δύο δόκλιηρα χρόνια στη φυλακή. Κατά τό διάστημα όμως αυτό, μπόρεσε νά κρατήσει άκμοιο τό φρόνημα τών φίλων του, δηγούμενος σ' αυτούς παλιές έρωτικές και ήπιοτικές ιστορίες της Γαλλίας που τις είχε μάθει άπ' τόν πατέρα του.

Όταν γύρισε τέλος στην Άσσιζή, τό έρωξε στά γλέντια και στις διασκεδάσεις. Φαίνεται δέ πός ο μέλλων άγιος, όά είχε διακρίσει τότε όργια άκατανόμαστα. Μά ή ύγεια του, που είχε κλονιστεί κατά τό διάστημα της αιχμαλωσίας του, δέν του επέτρεπε τέτε καταχρήσεις. Ο Φραγκίσκος έπεσε βαρεία άρρωστος και με μεγάλη δυσκολία μπόρεσε νά γλυτώσει από τού χάρου τό στόμα. Ωστόσο, άμα έγινε καλά, άεακούληθη και πάλι την άτακτη ζωή του—μολονότι κατά τό διάστημα της άσθενείας του είχε δει ένα όνειρο που τού προέλεγε τη μεγάλη μελλοντική άποστολή του. Ένα βράδι όμως, που βρισκότανε σ' ένα πολυτελέστατο συμπόσιο, ένοικισε ξαφνικά νά τόν πλημμυρίζη μία άπεραντη άηδία γιά την άσκησι και περιεττή ζωή του και φοιχτή νοσταλγία γιά τά χρόνια, που τά είχε σπαταλήσει σέ όργια και διασκαδάσεις.

—Τι έχεις; τόν ρώτησαν οι φίλοι του όταν τόν είδαν έτσι άλλαγμένο, νά στέκεται άκίνητος με βλέμματα άπλανή σάν ν' άφυκραζότανε κάποια μυστική φωνή. Μήπως έχεις βάλει κατά νού νά παντρευτείς;

—Ναι, άποκρίθηκε τότε ζσηρά ο Φραγκίσκος. Και ή γυναίκα που σκοπεύω νά πάρω είναι ή πιο όμορφη, ή πιο εύγενική και ή πιο πλούσια γυναίκα τού κόσμου. Είναι ή Φτωχάκη, ή σύζυγος που μάς δίνει ο Θεός όταν θέλουμε νά σωθούμε...

Οι φίλοι του δέν κατάλαβαν τί ήθελε νά πη ο Φραγκίσκος και τόν πέρασαν γιά μεθυσμένο. Άπό κείνη όμως τη μέρα, ο Φραγκίσκος άρχισε καινούργια ζωή, μία ζωή που τού στόλισε τό μέτωπο με τό φωτιστέφανο της άγιωσύνης...

Μόλις ο Φραγκίσκος έλαβε τη μεγάλη άπόφασι νά περάση τό ύπόλοιπο της ζωής του φτωχός και ταπεινωμένος—γιά νά έξιλωθή γιά τις παλιές άμαρτίες του και την περασμένη άσωση ζωή του—άρχισε νά μοιράζη τά υπάρχοντά του στους φτωχούς. Όταν έβλεπε στο δρόμο κανένα γυμνό ζητιάνο, έβγαζε άμέσως τά ρούχα του και τού τά έδινε. Γιά νά συνηθισθή καλύτερα στη φτώχεια, πήγε στη Ρώμη και, άλλάζοντας τά πλούσια ρούχα του με τά τρούπια φροσάματα ενός άληθι, άρχισε νά ζητιανεύη μπρός στον άγιο Πέτρο.

Όταν γύρισε στην Άσσιζή, ο Φραγκίσκος ήταν πεύτα ίκανός νά δεχθή και τις πιο σκληρές άποκρίσεις. Άπ' έξω άπ' την πόλη, ήτανε μία μεγάλη μά-

τρα όπου πετούσαν τούς λεπρούς. Ο Φραγκίσκος πήγαινε κάθε μέρα εκεί, καθόταν όρες δόκλιηρες μαζί τους, τους καθόριζε τις πληγές και τούς φιλούσε στο στόμα γιά νά χύση λίγο βαλσαμο παρηγορίας στην άπελαισμένη ψυχή τους.

Μία μέρα, μπήκε στον άγιο Δαμιάνο, μία μοσχολασμένη έκκλησία, γιά νά προσευχηθή. Έκεί που έκανε την προσευχή του φανερώθηκε μπροστά του ο Έστανρωμένος και τόν διάταξε νά ξαναφιάζη με κάθε μέσο τη χολαρομένη αυτήν έκκλησιά, που κόντευε νά μεταβληθή σε πέτρας και χόματα από την άδυστορία τών κακών χριστιανών. Έντρομος ο Φραγκίσκος έφυγε από κείνο τό μέρος και άρχισε νά γυρνά τις πόλεις και τά χωρία, ζητώντας έλεημοσύνη, γιά νά μωζήση τό πόνον που τού χρεώζότανε γιά νά ξαναγιάση τόν άγιο Δαμιάνο.

Έννοείται τώρα πός; ο πατέρας του δέν έβλεπε με καλό μάτι τη θρησκόληψια που κατέλαβε ξαφνικά τό γυιό του. Δέν μπορούσε ο άνθρώπος νά καταλάβη αύτου τού είδους την τρέλλα που έκανε τόν Φραγκίσκο νά παρατήρη τά καλά τού σπιτιού του και νά ζητιανεύη, ενώ είχε όλα τά μέσα νά περγιά σάν πρίγκιπας. Πολύ άλε φορές προσεπάθησενά ξαναφέρη τό γυιό του—στο δρόμο της λογικής—, όπως έλεγαν ο ίδιος, μά ή συμβουλές του πήγαινε γιά μένες. Ο Φραγκίσκος άκουσε μονάχα τή φωνή τού Κριού, που τού είχε φανερωθεί δολωσάντας μπροστά του.

Τότε ο ύψικωματίαςμπορος πλήρως μερικώς ανθρώπιος νά τόν πιάσουν και νά τού δέσουν. Ο Φραγκίσκος άναγκάστηκε νά πάη νά κρυφτή σ' ένα βαθύ χαντάκι. Υστερα όμως από ένα μήνα, άπεφάσισε νά ξαναφανερωθή στην πόλη. Μά ή ύποδοξη που τόν περιμένα ήτανε πολύ κακή. Τε πλήθος άρχισε νά τόν λιθοβολή κραυγάζοντας:

—Θάνατος στον τρέλλο! Σκοτώστε τον τόν τρέλλο!...

Ο πατέρας του μπόρεσε τότε νά τού κλείση σ' ένα φρούριο. Μά ή μητέρα του ή εύσθεής δόνα Πίκα, που κατάλαβαν τη μεγάλη άποστολή είχε νά έκκληρώση τού γυιό της, πήγε μαζί νύχτα και τόν έλευθερώσε, γιά νά μοιρή ο γυιός της νά συνεχίση τις περιπέτειες του και νά διακηρύξη τή λόγο τού Θεού...

Όταν ο Φραγκίσκος μπόρεσε τέλος νά ξαναγιάση την έκκλησία τού άγιου Δαμιάνου—κουβαλώντας ο ίδιος πέτρας και λάσπη—νύθηκε τό μοναχικό στήμα, έδωσε ένα σμονι στη μέση του, πήρε και ένα ραβδί και άρχισε τ'άτέλειστα ταξίδια του σ' όλη την Ιταλία, με τό σκοπό νά έπισκευάση και άλλες έκκλησίες. Με τόν καιρό, μπόρεσε νά βρη και άλλους όπαδούς.

Ο πάπας Ίννοκέντιος ο Γ' τόν ύβλωγηση και ή έπιδοκιμασία αύτης έκ μέρους τού Ποντιφίκου έδωσε στον Φραγκίσκο μεγάλο θάρρος γιά νά συνεχίση τό δύσκολο και τραχύ έργο του.

Έντεκα χρόνια πέρασαν από την ήμέρα που ο Φραγκίσκος κρωτάχισε τις περιπέτειες του. Παντού, άπ' όπου και έν περνούσε, τόν ύποδοχόνταν με σεβασμό και χορό, άπειρή παντού σκωπύσες τη γλυκεία παρηγορία και την έλπίδα γιά μία καλύτερη ζωή. Η ταπεινωσύνη του και ή εύγένεια τού άρφάλιζαν και κείνους άκόμα που τόν έχθρευόνταν χωρίς κανένα λόγο.

Έν τη μεταξύ, ο Φραγκίσκος άρχισε νά ποθή τό φωτιστέφανο τού μάρτυρος. Και μία μέρα άπεφάσισε νά πάη στο Κάιρο, γιά νά κινή τούς μουσουλμάνους νά άπερηγηθούν τό Κοράνιο και νά παραδехτούν τη μόνη άληθινή θρησκεία—τη θρησκεία τού Χριστού. Ο σουλτάνος τού Καίρου μόλις άντελήφθη περί τίνος έρόικετο, διάταξε νά πιάσουν τό Φραγκίσκο και τούς όπαδούς του, νά τούς δαίρουν, νά τούς άλυσοδέσουν και νά τούς πετύξουν στη φυλακή. Μά ο Φραγκίσκος χωρίς νά χάση καθόλου τό θάρρος του, από τά τρομερά βασανιστήρια στα όποια ύπεβλήθη, έπε στο σουλτάνο του Καίρου πός μορούσε και με τη δοκιμασία άκόμα της φωτιάς νά τού άποδείξη πός ή θρησκεία τού Χριστού ήταν ή μόνη σωστή και άληθινή και όποιος πιστεύει πραγματικά σ'αυτή δέν έχει νά φοβηθή τίποτα...

Η φωναική πίστις τού Φραγκίσκου και ή βαθειά πεποιθήσις του στην άούγ-

· Η εμφάνισις τού Ίησού Χριστού στον άγιο Φραγκίσκο (Πίναξ τού Γκότιο)

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΤΑ ΦΑΣΟΛΙΑ ΤΟΥ ΜΙΑΟΥΛΗ

Κάποτε ο Έλληνικός στόλος πλέωνας προς τόν "Αθω συνήγερσε μία μεγάλη Τουρκική μοίρα, πολύ ισχυρότερα απ' ατόν.— Ο Μιαούλης που διοικούσε τόν Έλληνικό στόλο, βλέποντας τό πλήθος τών δυνάμεων του Έχθρου, διάταξε τά πλοία του νά προσηρμοσθούν σ' ένα κοντινό όρμη, στόν όποιο τά μεγάλα τουρκικά σκάφη, δέν μπορούσαν νά μπούν, επειδή τά νερά ήταν ρηχά. Ωστόσο, κληθίσαν όσο μπορούσαν και όλοι άντήλλαξαν πυροβολισμούς μέ τόν Έλληνικό στόλο άπεχθήσαν άπρακτα. Μιά από τίς έχθρικές όβριδες έπεσαν στό πλοίο του άντιναύαρχου Σαχτούρη και σκότωσε κ' ένα ναύτη. Μιά άλλη έπεσε στη ναυαρχίδα του Μιαούλη που βρισκότανε στην πρώτη γραμμή. Ο Σαχτούρης βλέποντας την έχθρική όβριδα που είχε πέσει στη ναυαρχίδα, πήρε μία βάρκα και πήγε σ' αυτή για νά δει τί ζημιές είχε προξενήσει. Βρήκε τότε τό Μιαούλη συνοφρνωμένο και σκυθρωπό, νάχη τό πείσο του κατεβασμένο ως τά φρύδια, πράγμα που έσημαίνει για τό Μιαούλη μεγάλο θυμό. Ο Σαχτούρης τόν ρώτησε τότε μέ σεβασμό για τίς ζημιές που είχε προξενήσει στη ναυαρχίδα ή έχθρική όβρις. Ο ναύαρχος έμεινε σιωπηλός για λίγες στιγμές, έπειτα όπως φώναξε μέ θυμό, δείχνοντας άπειληκτικά τόν Τουρκικό στόλο που έφυγε.

— Φτού νά πάρ' ο διάολος! . . . Μου έχυσαν τά φασόλια μου! Η έχθρική σφαίρα είχε πράγματι άνταρτίψη την πλίνθη χύτρα, μέσα στην όποια έβρασαν τά προωρισμένα για τό γεύμα του ναύαρχου φασόλια. Ο ναύαρχος ήταν όργισμένος για την άπώλεια του γεύματός του.

ΤΟ ΟΡΓΑΝΕΤΟ

Χόνει τ' όργανέτο γνώριμα τραγουδία μέσα στην φούα κι' ήσυχη βραδιά. Μάτια μου τί κλαίτε ; τί ποθεί καρδιά μέ τά πρόστυχα του και κοινά τραγουδία ;

Δέν είν' τά τραγουδία που μέ συγκινούνε. Μιάς ζωής, μιάς νιότης μουσική λαλιά, χρόνων περασμένων μαγικά πουλιά, μέσ' από τόν ήχο γύρω μου πετούνε.

Και μ' άρπάζει πόθος, πόθος, άχ μέ πνίγει. Κάθω τόνος είνε μιάς χαράς λυγμός, πόχει σβύσει. Θεός είνε στεναγμός κόσμου άγαπημένου, κόμου πόχει φύγει.

'Αριστ. Πρεβελάγγιος

κριτή Ιερότητα του χριστιανισμού, έκανε τό Σουλτάνο του Μαρόκου νά συγκινηθί. 'Επέστρεψε μάλιστα στόν άγια να κηρύξη σ' όλο τό Μαρόκο τό λόγο τών Εβανγγελίων. Μά ό Φαργκιόκος δέν μπορούσε παιδί νά μείνει άλλο στό Μαρόκο. Έπρεπε νά γυρίση στην 'Ιταλία, ν' άποτελειώση τό έργο που άρχισε μέ τόνους κόπους και στενήσεις...

"Όταν γύρισε στην 'Ιταλία, όλοι τόν σέβονταν σάν πραγματικό άγιο. Ο Φαργκιόκος μιλούσε μέ τά πουλιά, δάμιζε μέ δύο λόγια λόκουσ και άγρια θηρία—και τάκανε νά τόν πλησιάζουν, νά γονατίζουνε μπροστά του και νά του γλύφουν τά χέρια—σταματόυσε τίς θύλακες και γιάτρεινε άνιάτους τρελλού'.

Και μία μέρα, ένώ βρισκότανε στό βουνό της Βέρνιας και προσηχότανε μέ κατόνυξη, παρουσιάστηκε μπροστά του ό 'Εσταυρωμένος και άμέσως—ώ θαύμα!—οί τύκοι τών ήλων του Χριστού άπετυπώθηκαν άμέσως στά χέρια και στά πόδια του άγιου Φαργκιόκου της 'Ασιάζης. Οί πληγές του άρχισαν νά σιάτουν άίμα—και ό άγιος που άειώθηκε νά δεχθί στό σώμα του τό ίδιο μαρτύριο που υπέφερε ό υίός του Θεού, έπεσε καταγής λιπόθυμος.

Οί μαρτυρίες περιοδίζετουν, οί στενήσεις και ή σηματική υπερόπωση είχαν καταβάλει παιδί τό λεπτό έξάλλο όργανισμό του άγιου. Καί την 4 'Οκτωβρίου 1226, ό άγιος Φαργκιόκος της 'Ασιάζης, ό περιπαιχτός άρσστής της φτώχειας, ό άγιος άνθρωπος που ήθερε τη γλώσσα τών πουλιών, παρέδωσε την ψυχή του σ' 'Ενεπνονού Του ήχε άμερώσει και όλη του τη ζωή.

ΓΙΑ ΤΙΣ ΝΟΙΚΟΚΥΡΕΣ

"Όσο λιγώτερα επιπλα έχετε στην κρεββατοκάμαρά σας, όσο πεύο γυμνή είνε δηλαδή, τόσο και πιό υγιεινή.

Μή καθαρίζετε ποτέ τίς βούρτσες μέ ζεστό νερό ή μέ σαπούνι. Κιτρινίζουν ή τήχες και χαλούν.

Τό τσάι πρέπει νά τό φυλάτε σέ τενεκεδένιο κουτί έρμηκτικώς κλεισμένο και τοποθετημένο σέ μέρος δροσερό.

Τό κοινό άλεύρι, τό σιταρένιο, τό μαύρο δηλαδή, είνε θερμικώτερο από κάθε άλλο άλεύρι. Για τά μικρά παιδιά προτιμάτε παξημαδάκια κριθαρένια.

Τά χόρτα τά βραστά, γίνονται νοστιμώτερα, άν τά βράσετε σέ καθαρό νερό βροχής.

Βαρειές κουρτίνας, γύρω από τό κρεβάτι σας, είνε πολύ άνθυγιεινές.

"Όσοι ύποφέρουν από άπνίκια άς πίνουν ένα ποτήρι γάλα ζεστό πριν πλαγιάσουν.

"Αν συνειθίσετε νά διαβάζετε στό κρεβάτι σας, πρέπει νά τοποθετείτε πίσω από τό κεφάλι σας τό κερί, έτσι, ώστε τό φώς νά περνάη άπάνω από τούς όμους σας και νά πέφτη στη σέσιδα του βιβλίου ή της έφημερίδας.

Διό νά ξεκαρβώσετε άν τό κρεβάτι σας άερίζεται καλά, βάλετε άνάμεσα από τά σεντόνια, για ένα-δύο λεπτά της ώρας, ένα ποτήρι του νερού, άδειαν.

"Αν όταν τό άποσπύρετε έχη γύρω μία λεπτή άχνα μέσα, τό κρεβάτι σας είνε ξερό, άν όητε μία ύγρασία, σάν ιδρώτα, είνε ύγρο και πρέπει νά τό άερίζετε περισοτέρω.

"Όταν πλαγιάζετε τό μαρό σας στη κούνια του, μετά τό φαγητόν, μή ξεχνάτε ποτέ, νά τό τοποθετήτε πάντα στό δεξιό πλευρό.

Ποτέ, ποτέ, μήν λέτε στά μικρά ιστορίες για φαντάσματα, βρικόλακες και παρόμοια, τό βράδυ, την ώρα που πάνε νά πλαγιάσουν. Τούς καταστρέφεται τά νεύρα.

Λίγο γάλα, προστιθέμενο στό νερό του μπάνιου σας, εξαλείφει την τραχύτητα του δέρματος.

"Όταν δέν έχετε θερμομότρο και θέλετε νά κόμειτε μπάνιο σέ μαρό ή άρροστο, μή δοκιμάζετε την θερμοκρασία μέ τά δάχτυλα, αλλά μέ τόν άγκώνα. Είνε πολύ ευπαθέστερος.

Προσπαθήστε νά συνειδησίτε τό παιδί σας νά κινάται χειμώνα καλοκαίρι μέ άνοχητά παρόμοια. Είνε τό μόνον μέσον, που θά τό καταστήη άκρόβλητο από κρυολογήματα.

"Ο κανονικός αριθμός τών παλμών, για τούς μεγάλους είνε 70 κάθε λεπτό. Σέ μεγάλο πυρετό φθάνουν 140, σπανιότατα περισοτέρω.

Ποτέ νά μήν έπισκέπτεσθε δωμάτιο όπου είνε άρρωστος πάσχων από μισασητική άσθένεια, όταν είσθε ιδρωμένος, κουρασμένος ή έχετε άδειο τό στομάχι. Γιατί άρπάζετε τό μίσμα εύκολώτατα.

"Όταν αλλάζετε ένα επίδεσμο, μήν ξεχνάτε νά έχετε πάντοτε τόν νέον έντέλως έτοιμο, ώστε νά τόν βάλετε άμέσως. Κατ' ύδενά λόγον, πρέπει, νά μένη ή πληγή όραν πολλήν έκτεθειμένη.

Συχνή άλλαγή διαίτης στά καναρίνια, τά κάνει νά κελαιδούνε πιό καλά.

Διαρκούντος του χειμώνας, μήν κρεμάτε ποτέ τό κλουβί μέ τά καναρίνια σας, μέσα σέ δωμάτιο από τό όποιον λείπει φωτιά ή θέρμανσις.

Λίγο θειάφι άν ρίχνετε κάθε τόσο στό γάλα που βίδετε στό γάλα σας, προλαβαίνετε πολλές άσθένειες. 'Επίσης άν κρεμάσετε ένα σακκούλι μέ θειάφι μέσα στό κλουβί του πουλιού, άπομακρύνετε κάθε έντομο.

'Ο Σοφολεγιώτατος